

Er ejendommen erhvervet efter den 15. marts 1969, udgør basisbeløbet enten ejendomsværdien ved 13. almindelige vurdering eller ejendomsværdien ved den seneste vurdering før inddragelsen nedsat med et evt. differencebeløb efter vurderingslovens § 14, stk. 6. Det derefter fremkomne beløb forhøjes med 50 pct. Er ejendommen erhvervet inden 15. marts 1969, kan den afgiftspligtige, foruden de ovenfor nævnte beløb, som basisbeløb vælge at anvende sin anskaffelsessum. Efterhånden som værdierne for de omtalte ejendomme stiger og de seneste såkaldte bondegårdsvurderinger af landbrugs-ejendomme m. v. i landzonen bliver større, må det antages, at ejerne i større omfang, end tilfældet er for øjeblikket, vil vælge den seneste vurdering som udgangspunkt for beregningen af basisbeløbet. Her ved opnår de, at den værdistigning, der er indtruffet imellem deres anskaffelsestidspunkt eller i tiden fra den 13. almindelige vurdering pr. 1. august 1965 indtil afgiftspligtens indtræden, udgår af beregningsgrundlaget for frigørelsesafgiften.

Slutbeløbet udgør ejendomsværdien ved den første vurdering efter afgiftspligtens indtræden; ved denne vurdering er ejendommen ansat til handelsværdien uden anvendelse af de særlige „bondegårdsregler“.

Afståelsesafgift skal som før nævnt svares første gang ejendommen afstås, efter at der er indtrådt pligt til at svare frigørelsesafgift. Afståelsesafgiften beregnes med 60 pct. af forskellen mellem på den ene side salgssummen og på den anden side ejendomsværdien ved den første vurdering efter inddragelsen under en byzone eller et sommerhusområde.

Hvor der skal svares afståelsesafgift, skal der ikke tillige betales særlig indkomstskat.

Som allerede anført rammer afgiftsreglerne ikke altid den værdistigning, som ejendommen — vurderet som landbrugsejendom — kan være undergået i tiden forud for den seneste vurdering før zoneinddragelsen.

Som følge heraf foreslås det at afskaffe afståelsesafgiften, således at der ved den første afståelse, efter at der er indtrådt pligt til at svare frigørelsesafgift, skal svares særlig indkomstskat i stedet for afståelsesafgift. Under en sådan ordning bør frigørelsesafgift, som er pålagt i sælgerens ejertid, dog fradrages i den særlige indkomstskat.

I henhold til lov om frigørelsesafgift m. v. af fast ejendom forfalder frigørelsesafgift til betaling månedsdagen efter, at den afgiftspligtige har modtaget meddelelse om afgiftens beregning. Efter begæring af den afgiftspligtige skal der dog ydes henstand med betaling af frigørelsesafgiften mod sikkerhed i den faste ejendom. Henstandsbeløbet er rentefrit i 4

år efter forfaldsdagen og forrentes derefter med 6 pct. p. a. Henstanden bortfalder, hvis den afgiftspligtige ejendom overgår til anden anvendelse end landbrug m. v. Henstanden bortfalder dog senest 12 år efter forfaldsdagen. Ved ejerskifte inden udløbet af 12 års fristen forfalder henstandsbeløbet til betaling. Henstandsbeløbet forfalder dog ikke ved ejerskifte, hvis erhververen er den afgiftspligtiges ægtefælle, børn eller svigerbørn.

De her foreslåede ændringer og det samtidig fremsatte forslag til lov om ændring af lov om særlig indkomstskat m. v. har til formål, at frigørelsesafgiften fremtidig skal virke som en a conto-del af den særlige indkomstskat, der skal svares ved den førstkomende afståelse. Da afståelse af fast ejendom til børn og svigerbørn omfattes af loven om særlig indkomstskat, foreslås det derfor, at henstand med frigørelsesafgift også bortfalder ved afståelse i disse tilfælde.

Ved de samtidig med lov om frigørelsesafgift m. v. gennemførte ændringer i vurderingsloven og den kommunale ejendomsskattelov blev der åbnet adgang for ejere af landbrug m. v. i de tidligere mellem- og inderzoner til ved afgivelse af de såkaldte „§ 6 B-erklæringer“ at vælge at blive ejendoms- og formuebeskattet tilnærmelsesvis efter samme regler, som skulle have været anvendt, hvis deres ejendomme havde ligget i landzone. Til gengæld forpligtede de, der havde underskrevet sådanne erklæringer, sig og senere erhververe af ejendommene til at betale frigørelsesafgift og afståelsesafgift efter nærmere i afsnit II i lov om frigørelsesafgift m. v. indeholdte regler.

Som følge af den foreslåede ophævelse af afståelsesafgiften er det fundet rimeligt at afskære adgangen til for fremtiden at afgive de omtalte „§ 6 B-erklæringer“, og derfor foreslås såvel den nævnte bestemmelse i den kommunale ejendomsskattelov som bestemmelserne i afsnit II i lov om frigørelsesafgift m. v. af fast ejendom ophævet.

For de tilfælde, hvor „§ 6 B-erklæringer“ er afgivet inden datoen for fremsættelsen af nærværende lovforslag, foreslås det dog, at erklæringerne stadig skal have virkning efter deres indhold, således at der skal svares frigørelsesafgift og afståelsesafgift efter bestemmelserne i afsnit II i lov bekendtgørelse nr. 301 af 12. juni 1970.

Differencebeløb, der for disse ejendomme er fastsat i medfør af vurderingslovens § 14, stk. 7, fradrages fortsat ved beregningen af kommunal grundskyld, herunder grundskyld til amtskommunen, ligesom differencebeløbene udgår af grundlaget for beregningen af formueskatten.